

Men jeg kan garantere hr. Per Clausen, at der er sammenhæng mellem de konservative visioner og den konkrete handling. Vi har på en lang række områder været med til at sikre, at Danmarks energiforbrug, på trods af at økonomien er fordoblet, rent faktisk ikke er blevet øget. Det er ikke sket uden indsats.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kræver det at få vedvarende energi jo langsigtet planlægning og langsigtede investeringer. Det siger statsministeren, så det må jo passe. Det er vel også derfor, at forklaringen på, at det i dag står relativt godt til i Danmark med vedvarende energi, er de beslutninger, der blev truffet i 1990'erne, ganske mange af dem uden konservative fingeraftryk. Så det er vel en kendsgerning.

Men det næste er, at der skal træffes rigtige beslutninger nu, og så kunne jeg godt tænke mig at høre, om det skal forstås på den måde, at De Konservative ikke længere ensidigt vil satse på, at det skal være markedskræfterne, der skal drive energipolitikken, men at der skal træffes politiske beslutninger, og at de politiske beslutninger også betyder, at man er villig til at give støtte til etablering af vedvarende energi og sikre, at med den måde, vi betaler for energien på, betaler vi også for den miljøbelastning, som de forskellige energiformer har.

Er De Konservative villige til at træffe politiske beslutninger, yde en indsats for at sikre overgangen til vedvarende energi, eller er det her bare tom retorik, fordi man skal lade, som om man har fået den samme åbenbaring som statsministeren?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg ved ikke, hvor langt ud man kan bevæge sig i tom retorik, når man hedder hr. Per Clausen og kommer fra Enhedslisten, som jo er det eneste parti, der står uden for de mange energiaftaler, den borgerlige regering har gennemført siden sin tiltræden i 2001. Lad mig nævne aftalerne fra 2002, 2003 og 2004, som rent faktisk omfatter ikke bare Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, men også De Radikale, Socialdemokraterne og SF, altså alle undtagen Enhedslisten, som ikke vil være med i arbejdet.

Ja, jeg kan garantere hr. Clausen for, at Det Konservative Folkeparti ser svaret på energiudfordringen som både givet på politiske vilkår og på markedsøkonomiske vilkår, så det er en kom-

ination; ellers får vi ikke løbet de forskellige forskningsprojekter i gang, som er forudsætningen for, at vi kan få løst energiudfordringen. Så det er et både-og og ikke et enten-eller.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan forstå, at de skattelettelser, som er i regeringsgrundlaget, faktisk er de fortsatte lettelser, der kommer som følge af skattestoppet og også af den takstændring, som er blevet gennemført for daginstitutionerne. Det kan man jo så stille sig tilfreds med fra De Konservatives side, og det synes jeg sådan set også man skulle gøre, fordi det jo helt tydeligt er omsonst at blive ved med at tale om skattelettelser.

Når det må være en tid for eftertanke for konservative politikere i de her dage, er det, fordi De Konservative altid i forbindelse med hele velfærdsdiskussionen har sagt, at regningen ikke skal ende i børneværelset. Det er stærk retorik, det er god retorik, det er vi fra radikal side enige i. Er det så ikke underligt at se på, at regningen for kommunalreformen synes at ende på grøn stue?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg må sige, at jeg ikke rigtig forstod fru Margrethe Vestagers første spørgsmål om takstændringer, daginstitutioner, skattelettelser og regeringsgrundlag. Det var sådan noget usammenhængende. Man lad mig klargøre:

Det Konservative Folkeparti mener, at der er brug for at lette skatten på den sidst tjente krone, når det økonomiske råderum er til stede. Det er der brug for for at øge folks incitament til at yde en ekstra indsats, og jeg forstår, at vi faktisk på det punkt deler opfattelse med Det Radikale Venstre. Det har i hvert fald været Det Radikale Venstres meldinger indtil nu.

Med hensyn til spørgsmålet om velfærd burde Det Radikale Venstre jo vide, at den skattepolitik, jeg lige har ridset op her, ikke står i modsætning til, men er en forudsætning for velfærd både nu og i fremtiden. At det er rigtigt, har vi jo bevist: 31 mia. kr. mere er gået ud til kommunerne til offentlige serviceforbedringer siden 2001, samtidig med at vi har lettet skatten. Så denne borgerlige regering har faktisk evne til både at sigte langt med velfærdsreformer og en skattepolitik, der er fremadrettet, og samtidig sørge for, at mennesker her og nu får mere velfærd.